

15 października 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

C04b 41/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12360.

Kl. 80 b 23.

Hawenta - Platten - Gesellschaft m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Sposób wytwarzania powłok na płytach z azbestu, cementu lub łupku.

Zgłoszono 6 czerwca 1928 r.

Udzielono 26 lipca 1930 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wytwarzania silnie przylegających powłok na płytach z azbestu, cementu i łupku.

Znane są sposoby wytwarzania płyt, zaopatrzonych w barwne wzory i służących do pokrywania ścian. Jeden z tych sposobów polegał na wytwarzaniu powłoki z cementu marmurowego lub podobnego materiału, zabarwionego zapomocą rozpylaczy, poczem otrzymane powierzchnie wygładzano.

Znane jest również stosowanie płyt azbestowych i cementowych, jako podkładów do malowanych wzorów i wypełnianie wgłębień tych płyt przed malowaniem zapomocą kwasów, wody i olejów.

Sposobem według wynalazku niniejszego otrzymuje się powłoki silnie przyle-

gające do płyt z azbestu, cementu i łupku, szlifując te płyty na stronie powlekanej, a następnie, po otwarciu ich wgłębień np. zapomocą szczotek drucianych, nakładając powłokę w sposób dowolny, którą ewentualnie poleruje się.

Pod działaniem wysokiej temperatury powierzchnia polerowana nie ciemnieje, powłoka barwna nie łuszczy się, nie biera wilgoci. Płyty nie tracą swego wyglądu nawet przy zetknięciu się z ogniem.

Wytwarzanie płyt w sposób niniejszy jest proste i ekonomiczne i umożliwia nadawanie powierzchni szlifowanej wyglądu dowolnego materiału np. drzewa, sukna, marmuru, skóry.

Przy wykonywaniu sposobu szlifuje się najpierw płytę, poczem, oczyszczając po-

wierzchnię szlifowaną szczotką drucianą, otwiera się wgłębienia płyty, z których w sposób dowolny np. uderzeniami usuwa się powstały przy szlifowaniu pył. Celem dokładnego usunięcia pyłu okazało się korzystniem ogrzewanie płyty, jeżeli ciepło, wytworzone podczas szlifowania, nie wystarcza. Następnie nakłada się na porowatą powierzchnię szlifowaną powłokę barwną np. zapomocą rozpylacza. Po ochłodzeniu i osuszeniu można płytę polerować masą do politurowania. Farby wnikają przez pory w płytę i przylegają tak silnie, iż łuszczenie się i umyślne usunięcie powłoki jest niemożliwe.

W ten sposób otrzymane płyty mogą służyć do pokrywania ścian i tym podobnych urządzeń. Są one wytrzymałe na ogień, mróz, wilgoć i podobne wpływy, które działają zarówno jak na same płyty z cementu, azbestu i łupku, tak też i na masę powłokową.

Na rysunku fig. 1 przedstawia jako przykład w widoku zprzodu, a fig. 2 — w

widoku zgóry płytę, zaopatrzoną w naśladowany wzór wyciskanej skóry.

a oznacza płytę z azbestu, cementu i łupku, posiadającą dowolną wielkość i dowolny kształt, a b — glazurę, a względnie politurę lub lak, nałożony na przednią stronę płyty a , przyrządzoną w sposób odpowiedni.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania powłok na płytach z azbestu, cementu i łupku, znamieny tem, że płyty szlifuje się na stronie powlekanej, poczem bezpośrednio po oczyszczeniu ich np. zapomocą szczotki drucianej, nakłada się w dowolny znany sposób powłokę z farb i ewentualnie poleruje się masą do politurowania.

Hawenta-Platten-
Gesellschaft m. b. H.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

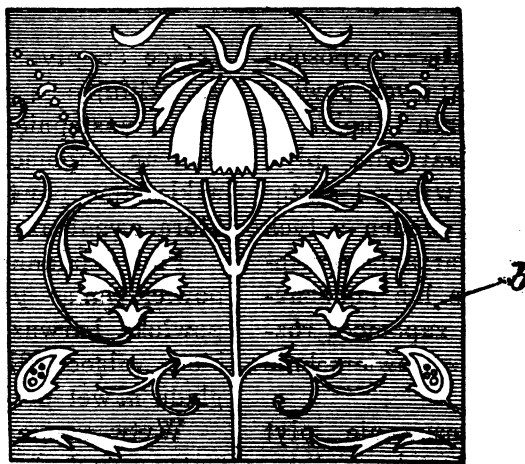

Fig. 2

